

üttel, förd töisel, kätte tulley. Es sinna ei tahha sis sedda hädda, mes sülle Jummalast lastas, sesamma nõ'woga parrandada, mes sesamma karristaja taiwane essa kätte juhhatap? Nink se nõuw, kellest ütfinda abbi om lota, ei olle muud, kui se källis Jummalade ande, kellega sa jo ämmoke mõisawannem-bide põ'lo pääl ollet tutwas sanu, ei olle muud — kui ristikhain. Ämmoke jo sa olles woinu nätta, kuis sest ajjast, et ristikhaina nakkati pruutma, sõda pudusest mõisa kottal ennamb es olle juttugi, kuis sest ajjast mõisatõpral tõine näggo saije, karjaaja wäggi kääwembide küündi nink ma parrembat nink rohkembat wilja and. Es sa essi mittokörd olle nurrisenu nink ristikhainale süüs pandnu, et sul temma paggana niitmise nink wõtmise nink kuhjalomisea ajjawitmist kui paljo olli, et nüüd mõisan sittawed-damine sugguke ennamb ärra ei lõppe, sest et lauda wäfte laeni täüs omma, et mõisa põim nink rehhe-pesmine nüüd ennamb ei ännu hengadagi, ni kui mustitsel ajjal? Mes innimesele ristis nink foormas lät, peap jo Jummalade abbiga tälle tullus tullesma, — milles sis sinna sedda omma waiwa nink hädda ei tahha hē-nele laske õ'nes sündida? Es siärralikult sinna, te nüüd rahharentnikun ollet, ei pea ennamb sugguke aigo wiitma, enge tige wõimoga nakkama ommie maie pääl ristikhaina teggema. Sēllega sa wõit omma maia nink ellajid ülespidada, sēllega ommale põ'l-lule tarwilist wäfte anda.

Wotta sis kuulda, mes sul wajja tetta, et ristikhaina kaswatamine sülle tullu sadas, nink kuis sa se tarbis omma endist põ'lopiddamist weidikesse peat ümbermuutma.

Ristikhain om kül sārane hain, mes ülle kätte suwwe püsip, ent ferge ma pääl ei olle hä tedda tõise suwwe päle jätta, kui temma üttel suwwe jo katskõrda nita saije. Ristikhain tahhap hāād, wāg-

gewat sawwimaad nink nimmelt sārast, kos herne häste kaswawa. Hernes nink ristikhain omma lomo põlest pooltsuggulast. Wōld ei salli tedda ka mitte wāga tihti; hā wāggew ma wōttap kuuwe ajjastaja pārrast wasta, fergemb ma tahhap üttēssa ajjastaiga wahhetpidamist. Wāitamata maast ei olle ristikhainale middake lota, sepārrast külwa sement rōa or-rase päle. Sit, mes sa rüggale pannit, tulley tälle hāās. Külwi aig om kewwajal, niyea kui lummi om ärralānnu nink ma ni tahhenenu, et külwa pääl püsip nink orrast sisse ei sõtku, siski peap ma weel ni to-res ollema, et penifene ristikhaina semen rōhkust lõ'wwas nink iddanema nakkas. Utte wakkala ma päle lät 12 nakla werrewa ninniga ristikhaina sement (terwe wak kalup 110 — 120 nakla). Külwa olgo tark, tahhelepandja mees, te sārast penifest sement, mes ni kui tolm kääst ärrakaup nink tigewāhhemba tule hōngust mõtsa ärraetas, sündsal wiisil mõistap kül-wada. Kui külwi ajjal ei johhu waiti ilma ollewat, sis ommete külwa tulega, ei mitte wasta tuult.

Eddimātsel suwwe pārran külwi kaswaw ristikhain rōa al, nink kui rügga om ärrapõimetu, sis tul-ley norel ristikhainal päwa paistus nink tule hōng tullus nink talwel warjap tedda lummi, mes rōa-fō're wahhelt tule kätte ei pääse. Eddimātsel süggi-sel ei olle fitta, et karja pälelastas, olgo sis et hain paks om nink ma olles kahhutanu: sis wōip lambid fergusi ülleaia.

Rāhhāmettel kewwajal (se om ajjastaig pārran külwi) om hā, ristikhaina āestada nink rōafōrsi, mea se lābbi wāllale sanu, wāljarehhitseda, et kui ristikhain nidetas, rōafō're sisse ei jā. Pāle to tulley ristikhaina kipsida, se om kipsitiwwi-jahho nore ristikhaina päle wāljazipputada. Se kipsimine om ai-nult wajja: hain lät se lābbi fōrges, paksus nink lih-hawas, sest kui temma maddal, harw nink penifene om,